

Sygn. akt *XVII AmA 8/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Andrzej Turlński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Sp. z o.o. w B. (poprzednio: (...) Sp. z o.o. w B.)*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

o nałożeniu kary pieniężnej

na skutek odwołania *(...) Sp. z o.o. w B.* od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 grudnia 2016 r. Nr *(...)*

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od *(...) Sp. z o.o. w B.* na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt *XVII AmA 8/17*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2016 r. Nr *(...)* Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany) na podstawie art. 106 ust.2pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r.o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy nałożył na *(...) Sp. z o.o. w B.* karę pieniężną w wysokości 25 569 zł, będącej równowartością 6 000 euro, z tytułu udzielenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odpowiedzi na wezwanie z dnia 31 maja 2016 r., skierowane na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ww. ustawy, w toku postępowania wyjaśniającego znak: *(...)*, mającego na celu ustalenie, czy stosowane przez wybrane podmioty rynku finansowego reklamy dotyczące rynku konsumenckiego, w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tj. Dz.U. z 2014 r., poz. 1497 ze zm.) zawierają treści mogące naruszać przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, nieprawdziwych informacji co do niestosowania przez *(...)* Sp. z o.o. w B. na stronach internetowych, poprzez które ww. przedsiębiorca udziela konsumentom pożyczek, hasel określających czas udzielenia pożyczki – pkt I decyzji.

W pkt II decyzji Prezes UOKiK na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 6 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji konsumentów (tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) w zw. z art. 264 § 1 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK obciążył (...) Sp. z o.o. w B. kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej z tytułu udzielenia Prezesowi UOKiK nieprawdziwych informacji oraz zobowiązał (...) Sp. z o.o. w B. do zwrotu Prezesowi UOKiK kosztów postępowania w kwocie 33,50 zł, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od ww. decyzji powódka wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości. W tym miejscu trzeba wyjaśnić, że w dniu 13 stycznia 2017 r. wpisano do KRS zmianę nazwy powoda z (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o. (vide k. 75 – 77 akt sądowych).

Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła:

1. naruszenie art. 7 k.p.a. (zasada prawdy obiektywnej) oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (uokik) w zw. z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik poprzez błędną tj. dowolną, nie zaś swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na uznaniu, że:

a) przekazanie przez Spółkę wadliwej informacji nastąpiło w sposób umyślny, zamierzony, celowy i ze świadomością bezprawności, co skutkowało wymierzeniem i obostrzeniem kary pieniężnej wymierzonej Spółce, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału powinna prowadzić do przyjęcia winy nieumyślnej Spółki i tym samym odstąpienia od wymierzenia kary względnie wymierzenia kary na istotnie niższym poziomie,

b) przekazanie przez Spółkę wadliwej informacji wpłynęło na wydłużenie postępowania, skutkiem czego było uznanie powyższej okoliczności za obciążającą, podczas gdy przyznanie przez Spółkę naruszenia przepisów uokik bezpośrednio po wszczęciu postępowania w oparciu o art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik (w pierwszym piśmie), istotnie przyczyniło się do efektywnego i szybkiego zakończenia postępowania,

c) informacja przekazana przez Spółkę na żądanie Prezesa Urzędu była w pełnym zakresie dotknięta wadą co w ocenie Organu stanowiło okoliczność działającą na niekorzyść Spółki, a przez to na większy wymiar kary, podczas gdy informacja udzielona w toku postępowania była wadliwa jedynie w zakresie jednego z obszarów prowadzonej działalności marketingowej, co świadczy o nieznacznym zakresie wadliwości przekazanej informacji, a w konsekwencji nieznacznym zakresie naruszenia przepisów ustawy,

d) przekazanie przez Spółkę informacji było niezbędne dla celów prowadzonego postępowania wyjaśniającego, podczas gdy w momencie skierowania żądania wobec Spółki, Prezes Urzędu dysponował materiałem wystarczającym do prowadzenia postępowania właściwego,

e) wadliwość przekazanych przez Spółkę informacji spowodowała konieczność dokonania przez Organ dodatkowych ustaleń, które miały wpływ na wydłużenie postępowania w sprawie, podczas gdy Organ nie wskazał, jakich dodatkowych ustaleń musiał dokonać, zaś ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że żadne dodatkowe czynności w zw. z postępowaniem nie były podejmowane

- co w konsekwencji doprowadziło do wadliwej oceny, że przesłanki, określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 uzasadniają w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy wymierzenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik i jednocześnie jej obostrzenie tej kary pieniężnej, podczas gdy właściwa analiza stanu faktycznego i zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie powinna przemawiać za uwzględnieniem ich łączącego charakteru.

2. naruszenie art. 7 k.p.a. (zasada prawdy obiektywnej) oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 84 uokik w zw. z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik – polegające na niewłaściwym zebraniu materiału dowodowego, błędnej jego ocenie oraz braku wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ze względu na niezaliczenie w poczet materiału dowodowego, dowodów, o których przeprowadzenie wnioskował przedsiębiorca (ich pominięciu), a które miały istotne znaczenie dla sprawy i powinny zostać uwzględnione przy wymiarze kary pieniężnej, a mianowicie:

a) załączników do pisma Spółki z dnia 16 czerwca 2016 r. w postaci 8 (ośmiu) wydruków komputerowych banerów wykorzystywanych w ramach marketingu afiliacyjnego, zawierających hasła, określające czas udzielenia pożyczki, na okoliczność zakresu informacji przekazanych Organowi dotkniętych wadą nieprawidłowości, co doprowadziło do błędnego ustalenia przez Organ, że Spółka naruszyła art. 50 ust. 1 uokik w pełnym zakresie, podczas gdy zasadnym było przypisanie Spółce odpowiedzialności z powyższego tytułu jedynie w ograniczonym zakresie,

b) Listu Referencyjnego Firm (...) z dnia 27 lipca 2016 r. podpisanego przez Prezesa Związku – na okoliczność przynależności Spółki do Związku, wysokich standardów, które musi ona spełniać w związku z tą przynależnością, co winno doprowadzić Organ do wniosku, iż Spółka nieumyślnie udzieliła w toku postępowania nieprawidłowych informacji Organowi,

c) Certyfikatów Spółki: Certyfikatu Odpowiedzialni w Biznesie, Certyfikatu Odpowiedzialny Pożyczkodawca dla marki (...) oraz dla marki (...), Certyfikatu Rzetelności, Certyfikatu Firma Wiarygodna Finansowo, (...), Godła dla Instytucji Pożyczkowej roku (...) – na okoliczność rzetelnego prowadzenia działalności przez Przedsiębiorcę, jego zaangażowania w dbanie o dobrą renomę Spółki, a przede wszystkim nieumyślności w naruszeniu przepisów uokik,

d) Pisma Spółki z dnia 29 lipca 2016 r. stanowiącego odpowiedź, jakiej winna udzielić Spółka w pierwszym piśmie, dotkniętym wadą nieprawidłowości – na okoliczność (...) celem wyjaśnienia okoliczności naruszenia oraz dążenia do niezwłocznego usunięcia skutków naruszenia przepisów uokik

- co w rezultacie doprowadziło do błędnego ustalenia przez Organ stanu faktycznego niniejszej sprawy i jednocześnie obostrzenia kary wymierzonej przedsiębiorcy i tym samym niewłaściwego zastosowania art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik, podczas, gdy powyższe dowody, przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, świadczą, że Spółka działając w sposób zarzucany przez Organ działałaby na własną szkodę i przeciwko własnemu interesowi, co w konsekwencji jednoznacznie świadczy o winie nieumyślnej w naruszeniu przepisów uokik.

3. naruszenie art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik w zw. z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik polegające na:

a) nieuwzględnieniu przy rozstrzyganiu sprawy w odpowiednim stopniu wszystkich okoliczności łagodzących, przemawiających za odstąpieniem od nałożenia kary pieniężnej lub wymierzenia jej w niższym wymiarze, skutkiem czego było ustalenie kary pieniężnej niewspółmiernej do stopnia naruszenia przepisów uokik, ewentualnego stopnia naruszenia interesu publicznoprawnego, a przede wszystkim występujących w sprawie okoliczności łagodzących, wpływających na wymiar kary, a mianowicie:

- nieznacznego zakresu naruszenia art. 50 ust. 1 uokik, polegającego na podaniu prawdziwych i pełnych informacji, że Spółka stosuje hasła, których dotyczyło zapytanie Organu, w prowadzonej działalności marketingowej, a uchybienie wyłącznie co do stosowania przedmiotowych haseł na jednym z obszarów działalności marketingowej, tj. na stronie internetowej,

- zbędności informacji żądanych przez Organ od Spółki, ze względu na posiadanie przez Prezesa Urzędu na moment zwrócenia się z żądaniem odpowiedniego materiału wystarczającego na cele prowadzenia postępowania właściwego,

- uznania przez Spółkę stwierdzonego naruszenia, w pierwszym piśmie bezpośrednio po wszczęciu postępowania, co winno skutkować zastosowaniem na korzyść przedsiębiorcy art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik podczas gdy przesłanki z przywołanego przepisu zostały w sposób nieuzasadniony ocenione jako obciążające przy wymiarze kary pieniężnej,

- w związku z uznaniem naruszenia przez Spółkę – brak konieczności prowadzenia złożonego postępowania dowodowego, dokonywania dodatkowych ustaleń, wskutek którego Organ powinien był zastosować na korzyść Spółki art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik,

- aktywnej współpracy przy wyjaśnieniu okoliczności istotnych dla prowadzonego przez Organ postępowania wyjaśniającego oraz postępowania prowadzonego w oparciu o art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, czego Organ nie uwzględnił przy wymiarze kary,

b) naruszeniu przez Organ zasady proporcjonalności kary pieniężnej w stosunku do stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy oraz stopnia przewinienia tj. nieustaleniu i niewskazaniu w uzasadnieniu decyzji, jaki procent przedmiotowa kara stanowi w stosunku do górnej granicy zagrożenia, określonego w art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, a także błędnym stwierdzeniu, iż wysokość kary nie jest zależna od obrotu uzyskanego przez przedsiębiorcę, podczas gdy przy wymierzaniu kary Organ winien uwzględnić zasadę proporcjonalności kary, odnieść jej wymiar do możliwości finansowych Spółki, potencjału ekonomicznego,

4. naruszenie art. 236 k.p.c. w zw. z art. 84 uokik w zw. z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik – polegające na naruszeniu ogólnych zasad postępowania dowodowego w zakresie formalnego dopuszczenia dowodów i braku przywołania tych dowodów w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji tj. pominięciu wniosków dowodowych, zgłaszanych przez Spółkę w piśmie z dnia 16 czerwca 2016 r., piśmie z dnia 29 lipca i ponawianych w piśmie z dnia 28 października 2016 r., na okoliczność nieumyślności naruszenia przepisów uokik, co miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wpłynęło na wymiar kary, bez wydania formalnego postanowienia w powyższym zakresie, co w konsekwencji doprowadziło do wydania przez Organ decyzji w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny sprawy i nieprawidłowego zastosowania art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik.

W związku z tym powódka wniosła o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji

ewentualnie

2. zmianę decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik i umorzenie postępowania, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 2

ewentualnie

zmianę decyzji poprzez obniżenie kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik do wysokości adekwatnej do znikomego stopnia przewinienia, mając na względzie wszelkie okoliczności łagodzące powołane przez Spółkę w niniejszym odwołaniu oraz wynikające ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,

3. zasądzenie na rzecz Spółki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

4. rozpoznanie sprawy pod nieobecność odwołującego się.

Ponadto powódka wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów w postaci:

1. 8 wydruków komputerowych banerów wykorzystywanych w ramach marketingu afiliacyjnego, zawierających hasła, określające czas udzielenia pożyczki – poświadczonych za zgodność wydruku z wersją elektroniczną – na okoliczność zakresu informacji przekazanych Organowi dotkniętych wadą nieprawidłowości, nieumyślności naruszenia przepisów uokik,

2. Listu Referencyjnego Związku Firm (...) z dnia 27 lipca 2016 r. podpisanego przez Prezesa Związku – na okoliczność przynależności Spółki do Związku, wysokich standardów, które musi ona spełniać w związku z tą przynależnością, a przede wszystkim nieumyślności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy,

3. Certyfikatów Spółki: Certyfikatu Odpowiedzialni w Biznesie, Certyfikatu Odpowiedzialny Pożyczkodawca dla marki (...) oraz dla marki (...), Certyfikatu Rzetelności, Certyfikatu Firma Wiarygodna Finansowo, (...), Godła dla Instytucji

Pożyczkowej roku (...) – na okoliczność rzetelnego prowadzenia działalności przez Przedsiębiorcę, jego zaangażowania w dbanie o dobrą renomę Spółki, a przede wszystkim nieumyślności w naruszeniu przepisów uokik,

4. Pisma Spółki z dnia 29 lipca 2016 r. stanowiącego odpowiedź, jakiej winna udzielić Spółka w pierwszym piśmie, dotkniętym wadą nieprawidłowości – na okoliczność aktywnego działania Spółki celem wyjaśnienia okoliczności naruszenia oraz dążenia do niezwłocznego usunięcia skutków naruszenia przepisów uokik, a także na okoliczność uznania stwierdzonego naruszenia i tym samym wpływu na przyspieszenie postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł również o oddalenie wniosków dowodowych.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2018 r. pełnomocnik powódki podtrzymał w całości odwołanie oraz twierdzenia i wnioski w nim zawarte. Wniósł również o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Decyzja, jego zdaniem, jest krzywdząca. Podkreślił, że nie uchyla się od odpowiedzialności, jednakże nie zgadza się z wysokością nałożonej kary. Nie zgadza się z twierdzeniem, że Spółka działała umyślnie.

Pełnomocnik powódki zaznaczył, że w rozumowaniu Prezesa UOKiK zabrakło elementu domniemania niewinności. Spółka ma wdrożony kodeks dobrych praktyk. W ocenie pełnomocnika powoda zawiódł czynnik ludzki. Nowy pracownik przeoczył na rotującym banerze brak informacji określającej początek biegu terminu do udzielenia przez powoda pożyczki co zostało uznane przez Prezesa UOKiK za nieudzielenie informacji. Zakres naruszenia w ocenie przedsiębiorcy jest znikomy.

Ponadto oświadczył, że pismo – odpowiedź na zapytanie Prezesa UOKiK przygotował nowy pracownik Spółki, a podpisał je Prezes Zarządu.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że treści na banerach nie są przedmiotem postępowania. Podkreślił, że powód wiedział czego dotyczy postępowanie przed Prezesem UOKiK i był świadomy jaka treść reklamy budzi wątpliwości Prezesa, a jednak podał nieprawdziwą informację co do tej treści.

Wezwanie do powodowej Spółki dotyczyło wszystkich kanałów reklamowych, a nie tylko internetowego. Informacja, której Spółka nie przekazała nie była zbędna dla postępowania. Przedsiębiorca powinien był dołożyć wszelkiej staranności przy przekazywaniu organowi informacji.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2018 r. Sąd postanowił dopuścić dowody zgromadzone w postępowaniu administracyjnym na okoliczności podane w pismach procesowych stron, a w tym objęte wnioskiem dowodowym powoda z odwołania.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 31 grudnia 2015 r. Prezes Urzędu wydał przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. decyzję Nr (...), w której uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. polegające na zaniechaniu wprowadzającym w błąd poprzez pominięcie w reklamach pożyczki, w których pojawia się hasło, zgodnie z którym konsument otrzyma pieniądze w 15 minut, od jakiego momentu ww. Spółka liczy ww. czas na dostarczenie pieniędzy na konto konsumenta, tj. brak jest istotnej informacji, iż czas ten liczony jest od momentu pozytywnego rozpatrzenia przez (...) Sp. z o.o. wniosku konsumenta o udzielenie pożyczki, który jest końcowym etapem w procedurze zawierania umowy pożyczki, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 3 w zw. z art. 4 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206 ze zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i w związku z tym narusza art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 23 grudnia 2015 r.

W toku postępowania prowadzonego wobec (...) Sp. z o.o. Prezes Urzędu dostrzegł tendencję podmiotów z rynku finansowego udzielających kredytów konsumenckich do posługiwania się hasłami analogicznymi do tego, jakie zostały zakwestionowane w ramach postępowania przeciwko (...) Sp. z o.o.

Prezes Urzędu w komunikacie prasowym dotyczącym wydanej przeciwko (...) Sp. z o.o. decyzji Nr (...) zamieszczonym na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zapowiedział: Podstawowym celem decyzji Prezesa UOKiK jest eliminowanie z rynku niezgodnych z prawem praktyk. Jednak decyzje pełnią też funkcje edukacyjną i wychowawczą, podkreślając naganność zakwestionowanych zachowań i zapobiegając stosowaniu podobnych naruszeń w przyszłości. W ciągu nadchodzących miesięcy Urząd zbada, czy przedsiębiorcy z branży finansowej stosują w reklamach bezprawne praktyki tożsame z opisanymi w niniejszej decyzji.

W dniu 31 maja 2016 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające znak: (...) mające na celu ustalenie, czy stosowane przez wybrane podmioty rynku finansowego reklamy dotyczące kredytu konsumenckiego w rozumieniu o kredycie konsumenckim zawierają treści mogące naruszać przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W toku przedmiotowego postępowania Delegatura UOKiK w W., pismem z dnia 31 maja 2016 r. zawiadomiła (...) Sp. z o.o. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego i jednocześnie wystąpiła, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, o przekazanie – w terminie 21 dni od dnia otrzymania zawiadomienia – informacji i dokumentów niezbędnych dla rozstrzygnięcia postępowania:

1) wskazania, czy Spółka w swoich kampaniach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego (dotyczy wszystkich środków przekazu, tj. np. reklam telewizyjnych, prasowych, radiowych, zewnętrznych, internetowych, plakatów, ulotek) posługuje się hasłami określającymi czas jego udzielenia, np. „pożyczka (...)” (dotyczy okresu od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 30 maja 2016 r.);

2) w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie wskazane w pkt 1) przedmiotowego wezwania Prezes Urzędu wezwał do przekazania tych reklam wraz ze wskazaniem okresu, w jakim występowały one w obrocie konsumenckim.

Niezależnie od powyższego wezwania Delegatura UOKiK w W. jeszcze przed wszczęciem postępowania wyjaśniającego utrwaliła w dniu 29 kwietnia 2016 r. zrzut ze strony internetowej (...) poprzez którą Spółka udziela pożyczek. Na ten dzień (...) Sp. z o.o. – jak ustalili Prezes Urzędu – stosowała na ww. stronie internetowej hasła określające czas udzielenia pożyczki o treści:(...)

W uzasadnieniu decyzji znajduje się zrzut ze strony z internetowej (...) z dnia 29 kwietnia 2016 r. przeniesiony cyfrowo do decyzji z przekazem na temat szybkiego udzielenia pożyczki w ciągu 15 minut bez podania od kiedy rozpoczyna swój bieg ten czas.

Prezes Urzędu ustalił także, że hasła o przytoczonej powyżej treści znajdowały się na stronie internetowej (...) również w dacie: 28 marca 2016 r. oraz 3 kwietnia 2016 r.

Pismem z dnia 16 czerwca 2016 r. (...) Sp. z o.o. udzieliła odpowiedzi na otrzymane wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 31 maja 2016 r. skierowane do niej w toku postępowania wyjaśniającego znak: (...). W odpowiedzi wyjaśniła, że: (...) w prowadzonych kampaniach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego w analizowanym przez organ okresie od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 30 maja 2016 r. Spółka faktycznie posługiwała się hasłami, określającymi czas jego udzielenia, jako, że wykorzystywała slogany o treści: „przelew(...)”, „pieniądze (...)”. Powyższe hasła nie były jednak stosowane na stronach internetowych, za pośrednictwem których Spółka udziela pożyczek, a wyłącznie w ramach marketingu afiliacyjnego”.

Spółka w wezwaniu skierowanym do niej w toku postępowania wyjaśniającego została pouczone o sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, czyli o możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do

50 000 000 euro w przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy lub też udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Uwzględniając powyżej wskazane okoliczności Prezes UOKiK stwierdził, iż zasadnym jest wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej za udzielenie nieprawdziwych informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W dniu 18 lipca 2016 r. zostało wydane postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na (...) Sp. z o.o. kary pieniężnej za udzielenie nieprawdziwych informacji. Stronę zawiadomiono o wszczęciu postępowania i o zaliczeniu w poczet dowodów:

1) wezwania Prezesa Urzędu z dnia 31 maja 2016 r.,

2) pisma (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. z dnia 16 czerwca 2016 r. (bez załączników), stanowiące część akt postępowania wyjaśniającego znak: (...)oraz:

3) notatki Delegatury UOKiK w W. z dnia 18 lipca 2016 r. z załącznikami w postaci zrzutów ze strony internetowej (...) z dnia 28 marca 2016 r., 3 kwietnia 2016 r. oraz 29 kwietnia 2016 r.

Spółka została poinformowana o prawie ustosunkowania się do zarzutu postawionego w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz wezwana do przekazania informacji o osiągniętym przez Spółkę w 2015 r. obrocie w rozumieniu art. 106 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów wraz z przekazaniem rachunku zysków i strat za rok 2015.

W piśmie z dnia 29 lipca 2016 r. (...) Sp. z o.o. ustosunkowała się do postanowionego zarzutu.

Powódka wskazała: nie ulega wątpliwości, iż w okresie od 28 marca do 29 kwietnia 2016 r., na stronie internetowej (...) były zamieszczone hasła, określające czas udzielenia pożyczki, co potwierdzają dokumenty przedstawione przez Organ. Oczywistym w tej sytuacji jest, że Spółka nie udzieliła organowi prawdziwych informacji (...) Spółka pragnie wyjaśnić, iż nie było intencją Spółki podanie danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy (...) podanie nieprawdziwych informacji Organowi w niniejszej sprawie jest wynikiem zwykłego ludzkiego przeoczenia.

Podniosła, że w styczniu 2016 r. prezes zarządu przekazał pracownikom Spółki opracowany pod patronatem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów projekt kodeksu zatytułowanego (...) (kredytu konsumenckiego) i zobowiązał do niezwłocznego dostosowania treści reklamowej (...) Sp. z o.o. do ustalonych w nim reguł. Wskazała, że w dniu otrzymania pisma od Prezesa Urzędu wszczynającego postępowanie wyjaśniające przystąpiła do analizy całej dokumentacji reklamowej wykorzystywanej w działalności marketingowej. W wyniku tego sprawdzenia ustaliła, że określenia odnoszące się do czasu udzielenia pożyczki stosowane są jedynie w ramach marketingu afiliacyjnego. (...) Sp. z o.o. podniosła, że nie dostrzegła takich haseł na stronie internetowej (...) Zwróciła uwagę, że zrzut ze strony internetowej (...) dokonany przez Prezesa Urzędu w dniu 29 kwietnia 2016 r. nie oddaje w pełni wyglądu graficznego strony. (...) Sp. z o.o. podniosła, iż hasło zawierające określenie czasu udzielenia pożyczki: (...) stanowiło treść jednego z pięciu banerów wyświetlanych rotująco. Powyższe hasło, jak wyjaśniła (...) Sp. z o.o. wyświetlane jest jedynie przez kilka sekund, następnie pojawia się kolejne hasło reklamowe.

Podniosła, że nie była świadoma, iż przekazuje Prezesowi UOKiK błędne informacje. Spółka stanęła na stanowisku, że ich udostępnienie nastąpiło nieumyślnie. Wskazała, że nie widzi przyczyny, dla której miałyby w sposób zamierzony wprowadzać Prezesa Urzędu w błąd.

Dążąc do naprawienia skutków dokonanego naruszenia do swojego pisma stanowiącego odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania Spółka dołączyła wyjaśnienia, jakie powinna była złożyć w odpowiedzi na pierwsze wezwanie Prezesa Urzędu skierowane do niej w toku postępowania wyjaśniającego.

Powołując się na fakultatywność kary pieniężnej przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wniosła o jej nienakładanie i umorzenie postępowania, ewentualnie o wymierzenie kary pieniężnej w minimalnej wysokości, która będzie zgodna z zasadą proporcjonalności. (...) Sp. z o.o. powołała się na takie okoliczności jak: znikome naruszenie przepisów materialnych ustawy, natychmiastowe zaprzestanie naruszenia, dążenie przedsiębiorcy do usunięcia skutków naruszenia, dotychczasowa niekaralność, postawa wobec przestrzegania przepisów z zakresu ochrony konsumentów oraz brak negatywnego wpływu naruszenia na przebieg, sprawność, efektywność postępowania i termin jego zakończenia.

Mając na uwadze nakaz należytego i wyczerpującego informowania strony o okolicznościach sprawy wyrażony w art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), Prezes Urzędu przekazał Spółce Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów (dalej również: SUZ), w którym poinformował (...) Sp. z o.o. o dotychczasowych ustaleniach poczynionych w toku niniejszego postępowania. Prezes UOKiK wyznaczył Spółce 14-dniowy termin na przekazanie ewentualnego stanowiska co do przedstawionych w SUZ ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej. Ta zaś pismem z dnia 28 października 2016 r. odpowiedziała na SUZ podtrzymując zaprezentowane wcześniej stanowisko i wniosła o:

- 1) odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i umorzenie postępowania w całości, stosownie do treści art. 75 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przy uwzględnieniu kryteriów z art. 111 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, tj. w szczególności nieumyślnego charakteru naruszenia, występujących w sprawie okoliczności łagodzących, uprzedniej niekaralności Spółki, znikomego wpływu naruszenia na przebieg i termin zakończenia przedmiotowego postępowania,
- 2) ewentualnie nałożenie na Spółkę kary pieniężnej w najniższej możliwej wysokości, przy uwzględnieniu ww. kryteriów z art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
- 3) dopuszczenie oraz zaliczenie w poczet materiału dowodowego wszystkich dokumentów złożonych przez (...) Sp. z o.o. w piśmie z dnia 16 czerwca 2016 r. i 29 lipca 2016 r. na okoliczności wskazane w piśmie Spółki.

(...) Sp. z o.o. zwróciła uwagę na kwestię niekaralności Spółki z tytułu naruszenia jakichkolwiek przepisów ustawy służącej ochronie interesów konsumentów. (...) Sp. z o.o., jak wskazała w piśmie, prowadzi działalność gospodarczą w sposób nienaganny, z poszanowaniem obowiązujących przepisów prawa również w aspekcie przestrzegania praw konsumentów. W ocenie Spółki Prezes Urzędu nie odniósł się w żaden sposób do wskazanej okoliczności.

(...) Sp. z o.o. podniosła również, że podanie przez nią niepełnej odpowiedzi w zakresie zapytania Prezesa Urzędu nie ma wpływu na przebieg postępowania i pozostaje bez wpływu na termin jego zakończenia. Zdaniem Spółki Prezes UOKiK na chwilę zwrócenia się z zapytaniem dotyczącym działalności marketingowej Spółki dysponował już materiałem dowodowym na potrzeby ewentualnego postępowania właściwego. W jej ocenie informacje, które Spółka miała przekazać Prezesowi Urzędu, nie stanowiły informacji kluczowych w sprawie ewentualnego postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Stała na stanowisku, że jej postawa świadczy o tym, że już samo poinformowanie jej w wezwaniu z dnia 31 maja 2016 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego odniosło skutek po stronie przedsiębiorcy, zarówno edukacyjny, jak i prewencyjny. W ocenie Spółki wystarczającą dla niej represją jest sama możliwość nałożenia na nią przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej.

(...) Sp. z o.o. zaprezentowała swoje stanowisko również w zakresie ewentualnego naruszenia przepisów prawa materialnego z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów.

W ocenie Spółki nie występują okoliczności stanowiące podstawę do prowadzenia przeciwko niej postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Spółka podniosła, iż, poczynając od chwili otrzymania pierwszego pisma Prezesa Urzędu z dnia 31 maja 2016 r., (...) Sp. z o.o. nie stosuje kwestionowanych haseł reklamowych na stronie internetowej. W ocenie Spółki skutki ewentualnego naruszenia zostały niezwłocznie usunięte.

(...) Sp. z o.o. podniosła również, że ewentualne naruszenie zbiorowych interesów konsumentów miałyby znaczenie dla konsumenta na etapie przedkontraktowym, co powinno minimalizować znaczenie takiego naruszenia.

W ocenie powódki fakt, iż banery stosowane przez nią na stronie internetowej pojawiały się rotacyjnie, ma fundamentalne znaczenie dla sprawy. Prezes Urzędu pominął wyjaśnienia złożone przez (...) Sp. z o.o. w tym zakresie. Zdaniem Spółki komunikat nie został dostrzeżony przez sporą część korzystających ze strony internetowej konsumentów.

Spółka wyjaśniła, że nie tyle nie udzieliła Prezesowi Urzędu nieprawdziwych informacji, co udzieliła ich w niepełnym zakresie, który był znany jedynie Prezesowi UOKiK, a którego zakresu Spółka faktycznie nie знаła. (...) Sp. z o.o. podniosła, że podane przez nią informacje zostały udzielone zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, wedle najlepszej wiedzy i jednocześnie w absolutnej nieświadomości istnienia hasła określającego czas udzielenia pożyczki na jej stronie internetowej. Zaprzeczyła, jakoby podanie przez nią niepełnej informacji nastąpiło w sposób umyślny, zamierzony. Ponadto wyjaśniła, że nie jest prawdą, że zachowanie Spółki stanowiło przyjętą linię obrony, mającą ochronić ją przed wszczęciem wobec niej postępowania właściwego. Spółka, jak wskazała w piśmie, nie miała ani zamiaru, ani interesu, w ukrywaniu jakichkolwiek okoliczności. Zwróciła ponadto uwagę, że w piśmie z dnia 29 lipca 2016 r. przedstawiła pełne informacje żądane przez Prezesa Urzędu.

W dniu 30 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione, a zaskarżona nim decyzja jest prawidłowa.

Przede wszystkim należy podkreślić, że powodowa Spółka przyznała, że miało miejsce zdarzenie ujawnione przez Prezesa UOKiK w trakcie postępowania wyjaśniającego, a polegające na tym, że na pytanie tego organu czy w swoich kampaniach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego we wszystkich środkach przekazu Spółka posługuje się hasłami określającymi czas jego udzielenia np. „pożyczka(...)” (Pytanie dotyczyło okresu od dnia 1 lutego 2016 r. do 30 maja 2016 r.) odpowiedziała, iż w prowadzonych kampaniach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego w analizowanym okresie posługiwała się hasłami określającymi czas jego udzielenia. Wykorzystywała bowiem slogany o treści „(...)”, „(...)”. Powyższe hasła nie były jednak stosowane na stronach internetowych, za pośrednictwem których udzielała pożyczek, a wyłącznie w ramach marketingu afiliacyjnego. Tymczasem z ustaleń stanu faktycznego wynika, że w analizowanym okresie Spółka stosowała hasła określające czas udzielenia pożyczki o treści: „(...)”, „(...)”. Okoliczność ta była bezsporna dla stron.

W świetle powyższego Prezes UOKiK zasadnie uznał, że udzielona przez powodową Spółkę informacja była w omawianym zakresie nieprawdziwa. W tym też tylko zakresie zostało wszczęte postępowanie administracyjne o nałożenie na Spółkę kary pieniężnej, a następnie zapadła zaskarżona obecnie decyzja karząca. Przedstawione okoliczności faktyczne uprawniały Prezesa UOKiK do zastosowania przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity z 2016 r. poz. 184 ze zm.) powoływanej dalej jako ustawa okik. Według tego przepisu Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Niezasadny okazał się zatem zarzut pierwszy odwołania, według którego błędna (dowolna) ocena materiału dowodowego sprawy doprowadziła Prezesa Urzędu do wymierzenia, co do samej zasady, kary pieniężnej w oparciu o art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy okik. Co prawda zastosowanie ww. sankcji jest dla organu fakultatywne, tym niemniej, skoro spełnione były przesłanki umożliwiające ukaranie powódki na podstawie powołanego przepisu, to Sąd nie jest uprawniony do doprowadzenia swoim rozstrzygnięciem do zniesienia tej sankcji. Nie realizuje bowiem w tym zakresie polityki karania za delikt administracyjny określony w przepisie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy okik. Politykę tę prowadzi Prezes UOKiK i to

on zasadniczo decyduje czy przy spełnieniu się w danym stanie faktycznym przesłanek powołanego wyżej przepisu zastosować go wobec przedsiębiorcy, co oznacza nałożenie na niego skonkretyzowanej kary pieniężnej.

Zdaniem Sądu Prezes Urzędu uznając, że przedsiębiorcę należy ukarać nie jest obowiązany wykazywać przesłanek określonych w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy okik.

Przesłanki z tego przepisu mają wpływ jedynie na wysokość nakładanej kary pieniężnej. Wynika to wprost z jego treści, która ma następujące brzmienie: „Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 oraz w art. 108 ust. 2 i 3 – wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania.”

W tym stanie rzeczy Sąd stwierdził, że Prezes UOKiK dokładnie ustalił stan faktyczny i dokonał swobodnej (a nie arbitralnej) jego oceny, co doprowadziło go do prawidłowego uznania, że powodowa Spółka popełniła delikt z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy okik zagrożony karą pieniężną, którą zdecydował się wymierzyć. Z tego powodu niezasadny okazał się zarzut pierwszy odwołania, naruszenia art. 7 k.p.a. oraz art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 84 ustawy okik w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

Bezzasadny okazał się również zarzut drugi odwołania oparty na niezaliczeniu w poczet materiału dowodowego (pominięciu) dowodów, o których przeprowadzenie wnioskuje powódka, a które jej zdaniem miały istotne znaczenie dla sprawy i powinny być uwzględnione przy wymiarze kary.

W tej kwestii Sąd zauważył, że nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy trzy dowody, o których mowa w zarzucie, to jest: załączniki do pisma Spółki z dnia 16 czerwca 2016 r. w postaci 8 wydruków komputerowych banerów wykorzystywanych w ramach marketingu afiliacyjnego zawierających hasła określające czas udzielenia pożyczki na okoliczność zakresu (rozległości) dotkniętych wadą informacji przekazanych Prezesowi UOKiK, Certyfikaty Spółki na okoliczność rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej i nieumyślność w naruszeniu ustawy okik oraz List Referencyjny Związku Firm (...) na okoliczność przynależności do Związku i wysokich standardów spełnianych przez Spółkę w związku z tą przynależnością.

Sąd zauważa, że materiałem dowodowym sprawy tak w postępowaniu administracyjnym jak i sądowym są dowody, najczęściej z dokumentów, zgromadzone w aktach postępowania administracyjnego.

Z tego względu dopuszczenie na rozprawie dowodów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym było czynnością deklaratoryjną mającą na celu upewnienie powoda przed zamknięciem rozprawy, że dowody zgłoszone przed Sądem nie będą pominięte przy rozstrzygnięciu sprawy (vide k. 74 akt sądowych).

Analizując zarzuty zgrupowane w punkcie drugim odwołania, związane z pominięciem dowodów w rozważaniach zawartych w zaskarżonej decyzji Sąd uznał, że wydruki komputerowe banerów, List Referencyjny Związku Firm (...) i Certyfikaty uzyskane przez Spółkę nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Przedmiotem postępowania jest bowiem wyłącznie ustalenie czy udzielona przez powódkę na żądanie Prezesa UOKiK informacja była prawdziwa, a jeżeli nie to czy kara pieniężna wymierzona za podanie nieprawdziwej informacji jest adekwatna do popełnionego deliktu.

Rację ma zatem Prezes Urzędu, że treść banerów rotujących na stronie internetowej Spółki nie podlega w niniejszym postępowaniu ocenie pod kątem ewentualnego naruszenia przepisów ustawy okik (vide k. 74 protokół rozprawy). Ocenie podlega tylko to czy powódka przekazała Organowi dane o ich rzeczywistej treści.

Co do Listu Referencyjnego i Certyfikatów mających wskazywać na spełnianie przez powódkę wysokich standardów w dziedzinie udzielania pożyczek konsumentom wystarczy stwierdzić, że podając nieprawdziwe informacje Prezesowi Urzędu Spółka pośrednio złamała te standardy. Jak więc widać legitymowanie się ww. dokumentami nie stanowi gwarancji przestrzegania wysokich standardów w konkretnej dziedzinie działalności gospodarczej. Gwarancją taką

jest jedynie zachowanie zasad rzetelności i zgodności podejmowanych działań z prawem we wszystkich aspektach prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności. Analizowany materiał dowodowy nie ma znaczenia dla oceny, czy Spółka przekazała organowi nieprawdziwe informacje. W konsekwencji materiał ten pozostaje bez wpływu na wysokość nałożonej w decyzji kary.

Jeśli zaś chodzi o dowód – odpowiedź Spółki na zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania, w której przyznała się, że w toku postępowania wyjaśniającego przekazała nieprawdziwe informacje, a więc nie zakwestionowała ustaleń Prezesa UOKiK, to został on uwzględniony w rozważaniach Prezesa Urzędu jako okoliczność łagodząca przy miarkowaniu kary pieniężnej (vide ostatni akapit str. 17 decyzji – k. 12 akt sądowych).

Przechodząc do zarzutu trzeciego odwołania związanego z nieuwzględnieniem przez Prezesa UOKiK wszystkich okoliczności łagodzących rzutuujących na wysokość kary, Sąd stwierdził, że również ten zarzut jest bezzasadny.

Jak to już przedstawiono w pierwszej części rozważań zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy okik Prezes Urzędu nakładając kary pieniężne uwzględnia w szczególności:

1. okoliczności naruszenia przepisów ustawy,
2. uprzednie naruszenie przepisów ustawy,
3. wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania,

a ponadto w świetle treści art. 111 ust. 2 ustawy okik bierze pod uwagę występujące w sprawie:

1. okoliczności łagodzące,
2. okoliczności obciążające.

Jeśli chodzi o okoliczności naruszenia przepisów ustawy, to Prezes UOKiK słusznie podkreślał, że żądane informacje były mu niezbędne w toku postępowania wyjaśniającego do realizacji jego ustawowych kompetencji, choćby w zakresie monitorowania rynku pożyczek konsumenckich. Nieprawdziwe informacje z całą pewnością utrudniły ocenę tego monitoringu. Ponadto ujawnione zdarzenie miało wpływ na przebieg postępowania wyjaśniającego przedłużając je o czas niezbędny dla dokonania dodatkowych ustaleń mających na celu weryfikację przedstawionych przez Spółkę informacji i dokumentów. Okoliczność ta jest jednocześnie okolicznością obciążającą powódkę. Za tego rodzaju okoliczność uznać również należało stopień jej winy.

Spółka podnosiła, że podanie nieprawdziwej informacji wywołane było przeoczeniem nowego pracownika, któremu polecono przygotowanie odpowiedzi na zapytanie Prezesa UOKiK. Pracownik ten przeoczył na rotującym banerze brak informacji określających prawidłowo czas udzielenia pożyczki. Jak jednak wynika z treści decyzji, pracownikom Prezesa Urzędu udało się nie tylko odczytać treść informacji na rotującym banerze, ale także dokonać zrzutu z ekranu treści strony internetowej z przekazem reklamowym powódki (k. 5V akt sądowych). Trudno zatem Sądowi przyjąć, że nie potrafił tego uczynić pracownik Spółki. Gdyby nawet uznać, że jego postępowanie nosiło cechy niestaranego działania, a więc winy nieumyślnej, to nie sposób rozumując racjonalnie przyjąć, że Prezes Spółki podpisał pismo skierowane do Urzędu OKiK nie aprobując jego treści z nieprawdziwymi informacjami. Tym bardziej, że termin udzielenia pożyczki jest ważnym elementem składowym tego produktu i dlatego z pewnością znanym Prezesowi Spółki.

Z tego powodu należało uznać, iż działanie powódki opisane w zaskarżonej decyzji nosiło cechy umyślności, co jest okolicznością obciążającą przy wymiarze kary.

W sprawie nie ma natomiast zastosowania zasada domniemania niewinności, ponieważ sama powódka wskazała na istnienie po swojej stronie winy przyznając, że doszło do przeoczenia części treści przekazu przez jej pracownika.

Jedyną okolicznością łagodzącą jest w sprawie przyznanie się przez powódkę do podania nieprawdziwych informacji, co jak już wskazano w rozważaniach Sądu było dla Prezesa UOKiK podstawą do obniżenia kary pieniężnej.

Reasumując w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia art. 111 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy okik.

Nałożona kara pieniężna jest zdaniem Sądu adekwatna do popełnionego przez Spółkę deliktu. Jednocześnie stanowi ona jedynie 0,012% górnego zagrożenia i jak zbadał to Prezes Urzędu (vide k. 59V akt sądowych) pozostaje ona w odpowiedniej proporcji do potencjału ekonomicznego powódki, jako że wysokość jej obrotu w roku obrotowym poprzedzającym rok wydania decyzji wyniosła 9 104 974 zł. Zastrzec się przy tym należy, iż chociaż wysokość obrotu nie jest już obecnie jedną z przesłanek ustalenia wysokości kary, to może być pomocna do tego celu.

Z uwagi na stwierdzoną umyślność działania Spółki bezzasadny okazał się ostatni czwarty zarzut odwołania.

W tym stanie rzeczy Sąd działając na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. przyznając pozwanemu od powódki minimalne koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 2 lutego 2017 r., to jest w momencie wniesienia odwołania.